

ת"פ 14819/09/13 - מדינת ישראל נגד כ ח

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 14819-09-13 מדינת ישראל נ' ח

בפני
בעניין: כבוד השופט וויליאם חאמד
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

כ ח נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד מאיה
מצליח הנאשם - בעצמו הסגור עו"ד
סאלחה מונג'י

הנאשם

החלטה

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של התרת נישואין בעל כורחה של אישה, לפי סעיף 181 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי המתואר בעובדות כתב האישום, במהלך חודש יוני של שנת 2010, עת היה נשוי למתלוננת, התיר הנאשם את קשר הנישואין שבינו לבינה, שלא בפניה, ללא הסכמתה ובעל כורחה, בכך שאמר שלוש פעמים כי היא מגורשת, וביום 10.02.11, לאחר שהמתלוננת פנתה לבית הדין השרעי בעכו, התקבלה החלטת בית הדין לפיה אושרו הגירושין בין הצדדים, לאחר שהנאשם הודה במעשיו המתוארים לעיל.

ב"כ המאשימה טענה לחומרת העבירה נוכח פגיעתה בזכויות בסיסיות של המתלוננת, לקיחת החוק לידיים על ידי הנאשם, שהותיר את המתלוננת נעדרת כל זכות להשמיע קולה, לערער על החלטתו או למנוע ממנו לגרש אותה. מטרתו של החוק היא שמירה על מעמדה של האישה והגנה על נשים אשר עשויות להיות חסרות כוח מול מרות הנאשמים. המאשימה ביקשה שלא לאמץ את האמור בתסקיר שירות המבחן אשר המליץ על ענישה בדמות מאסר מותנה, והוסיפה כי לא ניתן לטעון כי מעשיו נעשו ברגע של כעס ובלהט הרגע, שכן הנאשם ביצע פעמים, דבר המעיד על גמירות הדעת ועל העדר מורא מפני הדין. ב"כ המאשימה הפנתה למספר פסקי דין ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת, וטענה למתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת וקנס, וביקשה להשית על הנאשם עונשים בתוך מתחם זה.

הסגור טען כי אמירת הגירושין של הנאשם נבעה מתוך כעס רב שהיה בליבו על מעשיה ומחדליה של המתלוננת, ושעה שלא ידע כי גירושין כאלה מהווים עבירה על החוק וסבר שמדובר בגירושין שרעיים. הנאשם הפנים את הלקח, הבין את

מקור הטעות במעשיו והגיע להסדר עם המתלוננת, שחזרה בה מהתלונה, זאת במיוחד לאחר שהגישה נגד הנאשם תביעה אזרחית במסגרתה חויב הנאשם לשלם לה סך של 48,000 ₪, כך שהמתלוננת קיבלה את כל זכויותיה ואיננה מעוניינת עוד בהליכים פליליים נגד הנאשם, מה גם והיא מתגוררת עם ילדיה בדירתו של הנאשם והיחסים ביניהם טובים. הסנגור ביקש לאמץ את המלצות תסקיר שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש צופה פני עתיד בלבד בדמות מאסר על תנאי.

תסקיר שירות המבחן ציין כי הנאשם בן 60, ללא עבר פלילי, נשוי פעם שניה, ועובד כשכיר בחברת "ישראלק" כסוכן מכירות. לאחר הגירושין הותיר למתלוננת את ביתם המשותף ושילם לה פיצוי, וכיום הוא מקיים עמה קשר תקין וקרוב ומגיע על בסיס שבועי לבקרה ולדאוג לכל מחסורה. בהתייחסותו לביצוע העבירה בתיק זה, הביע הנאשם חרטה על התנהלותו וטען כי חווה תקופה משברית ביחסיו עם המתלוננת, וכי הוא פעל באופן אימפולסיבי, זאת, בניסיון להשיב לעצמו תחושת שליטה וערך, מבלי לחשוב על השלכות מעשיו. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי שמתנהל כנגד הנאשם לראשונה בחייו מהווה גורם מרתיע ומשמעותי עבורו מפני הישנות התנהגות דומה בעתיד, וכי התנהלותו בעת ביצוע העבירה נבעה מהמשברים שחוה אותה תקופה, ואינה תוצאה של דפוסי התנהגות אלימים מושרשים, והמליץ להסתפק בענישה מרתיעה צופה פני עתיד.

בית המשפט יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם, על רקע עיקרון ההלימה ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו עקב מעשה העבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לרבות חלקו של הנאשם בביצועה, קיומו או העדרו של תכנון מוקדם, הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה וזה שהיה עלול להיגרם עקב כך, יכולתו של הנאשם להבין את הפסול שבמעשה העבירה ויכולתו להימנע מביצועו, הקרבה לסייג לאחריות פלילית ומידת האכזריות בביצוע העבירה.

העבירה בה הורשע הנאשם חמורה היא בשל פגיעתה בזכויותיה של המתלוננת, בכבודה ובמעמדה. מעשה העבירה שביצע הנאשם הינו בבחינת נטילת הדין לידיים וכפיית רצונו האישי על המתלוננת, תוך פגיעה בעיקרון שלטון החוק, בסדר הציבורי - חברתי ובמוסד הנישואין. טענת הנאשם כי הוא נאלץ לעשות כן עקב משבר שחוה אותה עת וחוסר הבנה בינו לבין המתלוננת, אינה הגנה מפני אחריות פלילית, ואין להשלים עמה כלל. אין ליתן יד להתרת נישואין בעל כורחה של האישה כל אימת שבני הזוג נקלעים למשבר בחיי הנישואין שלהם. הדבר מערער את מוסד הנישואין, את הסדר החברתי - ציבורי, ותחושת הביטחון של האישה. העונש שקבע המחוקק בצד העבירה, העומד על תקופת מאסר של 5 שנים, מלמד על החומרה שזה מייחס לעבירה זו.

בנסיבות הנ"ל, ונוכח מדיניות הענישה הנוהגת לעניין עבירה מסוג זה, כפי שהדבר מוצא ביטוי גם בפסקי הדין שהוגשו על ידי המאשימה, ועל מנת לקיים אחר צורכי ההרתעה כלפי הנאשם הנותן את הדין וכלפי הרבים, ולהביע את סלידתו של בית המשפט ממעשה עבירה זה, הכרח כי מתחם העונש ההולם יכול גם רכיב של מאסר בפועל. ענישה שאינה כוללת רכיב זה מחטיאה מטרות הענישה השונות. על כן, מצאתי כי מתחם העונש ההולם הינו מאסר בפועל לתקופה של חודשיים עד 10 חודשים, מאסר על תנאי, חתימה על התחייבות כספית ופיצוי למתלוננת.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש שקבע בעניינו של נאשם מסוים, במידה ומצא כי הנאשם השתקם או שקיים

סיכוי של ממש כי ישתקם. לא מצאתי כי הנאשם השתקם, שכן הוא לא מיצה הליך שיקומי בפיקוח שירות המבחן או בפיקוח גורם אחר, או שהוא משולב כיום בהליך כאמור. אציין כי למקרא תסקיר שירות המבחן לא נראה כי קיימת נזקקות טיפולית כלל, אחרת שירות המבחן היה מציין את המלצתו לעניין זה ואת עמדתו של הנאשם לשלבו בהליך טיפולי כזה.

בית המשפט אינו רשאי לחרוג ממתחם העונש שקבע משיקולים שאינם שיקולי שיקום, משלא הוסדרה סמכות כזו במסגרת הוראת סעיף 40 ד' לחוק העונשין. משכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש שקבעתי, ובשלב זה של ההליך, יביא בית המשפט במניין שיקוליו גם את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות לקיחת האחריות על ידי הנאשם על ביצוע העבירה, הנזק שנגרם לנאשם כתוצאה מביצוע העבירה או כתוצאה מהרשעתו בגינה, חלוק הזמן מאז ביצועה, קיומו של עבר פלילי, תרומתו של הנאשם לחברה ונסיבותיו המיוחדות.

הנאשם הודה במיוחס לו בטרם החלה פרשת התביעה. הנאשם, שהינו בן 60, נעדר עבר פלילי וזוהי הסתבכותו היחידה בפלילים. חלפו למעלה משש שנים מאז ביצוע העבירה הנ"ל, והוא לא שב והסתבך עם החוק, דבר המלמד כי הוא מתמיד לנהל אורח חיים נורמטיבי, וכי מעשה העבירה שביצע ובו הורשע בתיק זה מהווה חריג לאורחות חייו ואינו מאפיין את התנהלותו ככלל. שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע חרטה על מעשהו ומבין כיום את החומרה ואת הפסול שבו. שירות המבחן התרשם כי מעשה העבירה נבע מתקופה של משבר ולא בשל דפוסי התנהגות עברייניים אצל הנאשם, והוסיף כי ההליך המשפטי כאן מהווה עבורו גורם מרתיע כשלעצמו. עוד תיאר שירות המבחן כי המתלוננת מסרה כי היחסים בינה לבין הנאשם תקינים, הנאשם דואג לילדיהם המשותפים והיא אינה חשה פחד ממנו, וכי מעשהו לא מאפיין את התנהגותו ככלל. גם אשתו כיום של הנאשם מסרה כי היחסים בינה לבין הנאשם תקינים, והיא אינה חווה אלימות מצדו. שירות המבחן לא התרשם מקיומו של סיכון גבוה להישנות מעשה עבירה בעתיד.

לאור לקיחת האחריות על ידי הנאשם על ביצוע העבירה, החרטה שהביע בגין ביצועה, הבנתו כיום את החומרה שבמעשה העבירה, והיות ההליך המשפטי גורם מרתיע עבורו, וכן לאור גילו של הנאשם, העדר עבר פלילי, חלוק מספר שנים מאז ביצוע העבירה, עמדת המתלוננת, פסק הדין שניתן בבית משפט לענייני משפחה בקריות, שניתן בהסכמת הצדדים, וכן נוכח התרשמות שירות המבחן כמתואר -מצאתי לנהוג לפי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, באשר לרכיב המאסר, וכך אני מורה.

סוף דבר, מצאתי כי יש להשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של חודשיים, שירוצו בעבודות שירות, בכפוף לחו"ד של הממונה, בצד רכיבי ענישה נוספים, כפי שצינתי לעניין מתחם העונש שקבעתי.

אני דוחה את הדין לקבלת חו"ד של הממונה על עבודות השירות ולמתן גזר דין ליום 3/11/16 שעה 9:00.

המזכירות והסנגור ימציאו החלטה זו לממונה, אשר יגיש חו"ד עד למועד הנ"ל.

ניתן ליצור קשר עם הנאשם באמצעות הסנגור בטלפון : 0535370245 ו- 049587667

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ו, 17 יולי 2016, במעמד הנוכחים.

הפרוטוקול נכתב בוורד בשל שביתת עובדי בתי המשפט.